

Mobin Yousefian (Iran)

«Quan dic que soc de l'Iran molta gent no sap situar-ho en un mapa»

El meu nom és Mobin Yousefian, però els meus amics i coneguts em diuen Mo, que és més fàcil. Vaig néixer fa 33 anys a Teheran, la capital de l'Iran. Allà vaig fer el grau universitari i el màster en Enginyeria de Mines. Abans de venir a Catalunya havia fet una cerca dels llocs on podia continuar la meva formació acadèmica i vaig buscar informació sobre Catalunya, la seva cultura i el català. Per aquest motiu, vaig decidir marxar del meu país i venir a Manresa, per fer un doctorat en Enginyeria de Mines.

Fa just dos anys que visc a la ciutat, vaig arribar al maig de l'any 2022 i actualment continuo fent la tesi doctoral sobre Responsabilitat Social Corporativa dins de la Indústria Minera, a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), en el marc del programa de Medi Ambient i Recursos Naturals. Al mateix centre, també treballo com a investigador en diferents programes universitaris. A més, també faig classes i tallers a l'escola d'idiomes Clil Catalonia, de Sant Joan de Vilatorrada, sobre diferents àmbits, com els negocis, la psicologia o el *coaching*. Totes aquestes sessions es fan cent per cent en llengua anglesa i estan destinades a adults.

Quan vaig arribar a Manresa no parlava català ni castellà i un dels problemes que em vaig trobar va ser poder-me comunicar amb l'altra gent perquè gairebé ningú parlava anglès. Un altre inconvenient va ser que, en el moment en què volia aprendre el català, vaig adonar-me que era necessari saber castellà. Per aquest motiu, fa deu mesos que vaig començar a aprendre castellà de manera autodidacta, amb la finalitat de millorar el meu nivell de català en un futur i poder parlar les

dues llengües. Actualment tinc el nivell A1 de català, que vaig aconseguir gràcies als cursos del Centre de Normalització Lingüística Montserrat.

Durant els dos anys que fa que visc aquí he pogut comprovar que Manresa és molt tradicional, té molta història i hi ha molta comunicació entre la gent. D'una banda, m'agrada perquè està al centre, al cor de Catalunya i, de l'altra, trobo que està una mica bruta i en alguna ocasió he vist rates al mig del carrer. Un dels inconvenients que em trobo quan dic que soc de l'Iran és que la majoria de persones no saben situar-ho en un mapa i només es guien per prejudicis. És a dir, jutgen una persona per com és un país. Com per exemple, el meu nom és àrab, però nosaltres no som àrabs i això molta gent no ho sap.

Tot i que estar lluny de la meua família i amics no és fàcil, a Manresa m'hi he sentit bé. El meu plantejament és quedar-me aquí per continuar contribuint en aspectes de la cultura, economia i vida social.